

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/254/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312204001
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312204001.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: A. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. nad O. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštová 2, o zaplatenie 497,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 09. augusta 2013 č. k. 12C/116/2012-92, takt

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 84,98 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi so sídlom Košice, Stará Baštová 2, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,11 eura právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi so sídlom Košice, Stará Baštová 2, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol už len o trovách konania potom, čo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, bolo konanie vo veci samej zastavené uznesením Okresného súdu Levice č.k. 12C/116/2012-87 zo dňa 22.05.2013, s tým, že rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa ponechal na samostatné rozhodnutie. O trovách konania rozhodol podľa § 137, § 142 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), ods. 2 OSP tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch uviedol, že vo veci samej došlo k zastaveniu konania pred začatím pojednávania vo veci samej potom, čo navrhovateľ zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu. procesne zaviniť zastavenie konania navrhovateľ, a preto podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP má povinnosť uhradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, čo je predpoklad pre priznanie náhrady trov, preto mu ich súd nepriznal. Nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odôvodnil tým, že ich nepovažoval za účelne vynaložené. Zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a právnym zástupcom vyúčtované trovy konania je možné považovať za neetické, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka vyúčtoval trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 127,65 eura za tri úkony právnej pomoci - prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe a stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa. Poukázal na to, že vedľajší účastník pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť, taktiež o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil. Bol toho názoru, že situácia, kedy odporca nemal vedomosť o podaní žalobného návrhu a vedľajší účastník nemal náležitú vedomosť o predmete sporu, skutkových okolnostiach prípadu a stave konania a vstúpil do konania bez ohľadu

na vôľu odporcu (spotrebiteľa), ktorého záujmy mal v danom spore riadne hájiť, navodzuje dojem, že sa zo strany vedľajšieho účastníka jedná o paušálny vstup do súdneho konania. Súd prvého stupňa takéto konanie vedľajšieho účastníka nepovažoval za dôkaz o vôli občianskeho združenia naplniť cieľ stanovený v článku V stanov, keďže paušálny vstup združenia do konania skôr navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V danom prípade okrem mena účastníka a spisovej značky konania nemal vedľajší účastník o veci žiadnu vedomosť a až po oboznámení sa s návrhom a platobným rozkazom zaslal vo veci vyjadrenie zo dňa 28.06.2012 označené ako "odpor proti platobnému rozkazu", v ktorom si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa nepovažoval trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu za účelne vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva odporcu (spotrebiteľa) a preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Poukazujúc na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR konštatoval, že je riadnym účastníkom a má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Svoj záver oprel aj o rozhodnutie Súdného dvora zo dňa 14. 06. 2012 vo veci Banco Espanol C 618-10. Zastal názor, že v danej veci mal súd aplikovať § 146 ods. 2 OSP a vylúčiť aplikáciu § 150 OSP, keďže na jeho použitie nebol dôvod. Zdôraznil, že jeho činnosť bola v súlade s účelom súdneho konania, a práve v dôsledku tejto činnosti sa poskytla náležitá ochrana práv odporcovi - spotrebiteľovi, ktorý nebol zaviazaný na plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dodal, že dokiaľ vedľajší účastník proti navrhovateľovi nevstúpil do konania a nezačal relevantne argumentovať, súdy zaväzovali bez zaváhania spotrebiteľov na zaplatenie neprijateľných zmluvných podmienok a v plnom rozsahu priznávali plnú náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi. Bol toho názoru, že ak navrhovateľ cielene a účelovo skúša proti obrovskému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje neopodstatnené nároky, nie je žiaden rozumný a legitímny dôvod pri rozhodnutí o trovách konania navrhovateľa, práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ho od trov konania akokoľvek odbremeniť. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 127,65 eura a zároveň žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,24 eura.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne dôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní trov konania odporcovi, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa nepriznania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 29.02.2012 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 497,91 eura spolu s príslušenstvom. Dňa 02.04.2012 súd prvého stupňa vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 11RO/93/2012-16, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 497,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 497,91 eura od 28.03.2009 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 29,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 101,98 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením na súde. Písomným podaním zo dňa 25. 04. 2012 (č.l. 20 spisu) vstúpilo do konania OZ právna pomoc spotrebiteľom ako vedľajší účastník na strane odporcu a zároveň žiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Dňa 26. 06. 2012 bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania. Dňa 03.07.2012 bol súdu prvého stupňa doručený odpor vedľajšieho účastníka voči platobnému rozkazu (č.l. 26 spisu), v ktorom namietal neprijateľnosť dojednaní o zmluvnej pokute, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v konaní a zároveň si vyčíslil trovy konania vo výške 84,96 eura pozostávajúce

z odmeny za dva úkony právnej služby. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03. 07. 2012 (č.l. 30 spisu) sa vedľajší účastník vyjadril k účelnosti trov konania vedľajšieho účastníka. Dňa 25. 10. 2012 bolo súdu prvého stupňa doručené vyjadrenie odporcu (č.l. 53 spisu), v ktorom uviedol, že vo vzťahu k spoločnosti T-mobile , a.s. má uhradené všetky faktúry. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 12C/116/2012-58 zo dňa 09. 11. 2012 pripustil do konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268. Dňa 25. 01. 2013 (č.l. 64 spisu) bolo súdu prvého stupňa doručené vyjadrenie navrhovateľa k odporu vedľajšieho účastníka. Dňa 13. 02. 2013 (č.l. 68 spisu) bolo súdu prvého stupňa doručené stanovisko vedľajšieho účastníka na strane odporcu k vyjadreniu navrhovateľa, v ktorom si zároveň vyúčtoval trovy právneho zastúpenia vo výške 127,65 eura za tri úkony právnej služby (prevzatie vecí, vyjadrenie k žalobe, stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa). Dňa 03. 04. 2013 (č.l. 79 spisu) bolo súdu prvého stupňa doručené stanovisko vedľajšieho účastníka k vyjadreniu odporcu, v ktorom uviedol, že platby, ktorými odporca preukazuje zaplatenie pohľadávky sa pravdepodobne týkajú inej pohľadávky, keďže sú z obdobia ešte pred vystavením faktúry na zaplatenie žalovanej zmluvnej pokuty. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.05.2013 (č.l. 85 spisu) navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť a žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Uznesením č.k. 12C/116/2012-87 zo dňa 22. 05. 2013 súd prvého stupňa konanie s poukazom na ust. § 96 OSP pre späťvzatie návrhu na začatie konania zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, pričom rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06. 2013. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhradu trov konania nepriznáva.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods.1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety

tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne.

V posudzovanej veci navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť, s tým, že v prípade náhrady trov zastaveného konania účastník konania má síce právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Preto neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, keďže práve po podaní vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v ktorom namietal neprijateľnosť dojednanej zmluvnej pokuty uplatňovanej navrhovateľom v tomto konaní, došlo k späťvzatíu návrhu navrhovateľom. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v sume 84,98 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 28.06.2012) podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 34,86 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 497,91), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3). Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 12. 02. 2013 (č.l. 68 spisu), ktorý úkon nepovažoval za účelne vynaložený. Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka tak odvolací súd považoval sumu 84,98 eura (2x 34,86

+2x7,63) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník čiastočne úspešný, avšak jeho neúspech bol len v pomerne nepatrnej časti(odmena za jeden úkon právnej služby), preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 3 OSP. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 16,11 eura, jeden úkon po 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 84,98), z režijného paušálu eura 7,81 (§ 16 ods. 3 vyhl.). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 16,11 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP), v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.